

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **BERG QUELLE s. r. o.**, Zahradní 1455/1, Bruntál, zastoupeného JUDr. Matějem Sedláčkem, patentovým zástupcem se sídlem Ke Kateřinkám 1393, Praha 4, proti žalovanému: **Úřad průmyslového vlastnictví**, Antonína Čermáka 1057/2a, Praha 6, za účasti osoby zúčastněné na řízení: **I. P.**, zast. JUDr. Robertem Jehnem, advokátem se sídlem Washingtonova 1567/25, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 3. 2012, č. j. O-112474/D72947/2011/ÚPV, vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 8 A 63/2012, o návrhu osoby zúčastněné na řízení na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích,

t a k t o :

- I. Návrh **s e z a m í t á**.
- II. Navrhovatelka I. P. **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 19. 9. 2013, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 7. 10. 2013, se osoba zúčastněná na řízení (dále též „navrhovatelka“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (dále jen „zákon o soudech a soudcích“). V návrhu uvedla, že soudní řízení probíhá od 25. 5. 2012; již dne 18. 3. 2013 požádala městský soud o nařízení jednání, avšak soud je nečinný. Proto žádá, aby byla městskému soudu stanovena lhůta, v níž má být nařízeno jednání ve věci samé.

[2] Městský soud ve vyjádření k návrhu pouze poznamenal, že o věci dosud nebylo rozhodnuto.

[3] Z předloženého soudního spisu městského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že se v záhlaví označený žalobce domáhal žalobou ze dne 25. 5. 2012 zrušení rozhodnutí žalovaného. Usnesením ze dne 6. 6. 2012 soud vyzval žalobce k úhradě soudního poplatku a doplnění žaloby určeným způsobem. Přípisem ze dne 15. 6. 2012 zaslal žalovanému žalobu k vyjádření, současně ho vyzval k předložení úplného správního spisu a seznámil ho se složením senátu, který žalobu bude projednávat a rozhodovat. Vyrozuměním ze dne 6. 6. 2012 dále soud vyzval společnost HORSKÝ PRAMEN spol. s r. o., v konkursu (se sídlem Vrchní 85/30, Opava), k vyjádření, zda bude v daném řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné a k vyjádření jí stanovil 15denní lhůtu. Ve stanovené lhůtě - podáním ze dne 8. 8. 2012 - oznámila uvedená společnost, že hodlá tato svá práva v řízení uplatňovat. Žalovaný podal městskému soudu

vyjádření k žalobě dne 20. 6. 2012. Městský soud poté přípisem ze dne 26. 6. 2012 poučil uvedenou osobu zúčastněnou na řízení o složení senátu, který bude danou věc rozhodovat. Podáním, doručeným soudu dne 18. 7. 2012, se uvedený subjekt vyjádřil k žalobě. Dne 16. 8. 2012 městský soud obdržel sdělení od správkyně konkursní podstaty společnosti HORSKÝ PRAMEN spol. s r. o., že došlo k převodu ochranné známky NATURAL PRODUCT HORSKÝ PRAMEN z této společnosti na nového majitele, paní I. P. Přípisem ze dne 5. 9. 2012 oznámila I. P. soudu, že vstupuje do řízení na místo původní zúčastněné osoby. Obsahem soudního spisu je dále žádost I. P. ze dne 18. 3. 2013 o nařízení jednání ve věci samé.

[4] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[5] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[6] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věci se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout. Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[7] Městský soud dle § 56 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), je povinen zásadně projednávat a rozhodovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatelky (napadeno je rozhodnutí žalovaného o zamítnutí návrhu na zrušení kombinované ochranné známky) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

[8] Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť městský soud nebyl v posuzovaném případě nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věci po jejím obdržení zabýval a činil průběžně a bez nepřiměřených prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo zapotřebí.

[9] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu

v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatelka nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. října 2013

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu